

Ε'.

Γεράνιον.—Σαντούρια γλυκά και άμανέδες, παμπάλαια κουρκέτα, λουκούμια, κουραμπιέδες. Έδω θά 'δῆς κυρίας πολλές με τὰ μωρά των, με τὰσπρα των φακιόλια και με τὰ τσόκαρά των ἀφήκαν πρό ὀλίγου 'στη μέση τὴν μπουγάδα, και ἦλθαν ν' ἀπολαύσουν καμμίαν **πατινάδα**.

Και γίνεται μεγάλο κακό και φασαρία, και τέλος πέρνουν ἕνα κουρκέτο εἰς τὰ τρία. Ἄλλ' ἔξαφνα καμπόσοι γενναῖοι Γερανιώταις τσακόνονται με ἄλλους ἀντάμηδες Ψυριώταις, και βγαίνουν τὰ μαχαίρια κι' ἀστράφτουν τὰ κουμπούρια, και φεύγουν οἱ θαμῶνες και παύουν τὰ σαντούρια.

ΣΤ'.

Φάληρον.—Θάλασσα, δροσιά, γυμνάσματα παντοῖα Φραντζέζικα, Ἑγγλέζικα και ἀριστοκρατία. Σαπλόνεσαι 'στην ἀμμουδιά ἀνέτως και ἡσύχως, κι' ὕπνον σοῦ φέρει ἑλαφρὸν τοῦ κύματος ὁ ἦχος, ἐνῶ μακρὰν περιπατεῖ ἀργά κι' ὑπερηφάνως ὁ Φιλοπόιμην ὁ μακρὸς με τὸ βαρὺ του κράνος.

Ἐδῶ Φραντζέζαις πετακταῖς με ὠμορφιά και νειάτα και κωμωδίας τρίπρακταις με Γαλλικὴ **παρλάτα**. Γελῶν καμπόσοι ἔξαφνα, ποῦ Γαλλικὰ γνωρίζουν, κι' ἀμέσως γέλοια δυνατὰ και οἱ λοιποὶ ἀρχίζουν,

χωρὶς κανέναν ἀπ' αὐτοὺς νὰ νοιώθῃ τί συμβαίνει, ἐν τούτοις φεύγουν ὅλοι των κατευχαριστημένοι.

Ζ'.

Βουλή.—Ἐκεῖνοι ποῦφυγαν μ' ὄψεις ὠχρὰς κι' ἀγρίας ἀπὸ τὸ **Ἄντρον τῶν Νυμφῶν** με τὰστρον τῆς ἡμέρας, εἰσέρχονται εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ φιλοπατρίας ν' ἀκούσουν ὡς ἐκ περισσοῦ τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας.

Ἐπὶ τῶν ἐξελέγξεων συζήτησις μεγάλη, σεληνιασμοί, παραφοραί, μαλλώματα, βρισίδια, ἀπὸ τὸ θεωρεῖόν της και ἡ Ῥοζοῦ προβάλλει, και πάντα, καθὼς ξέρετε, τὰ ἴδια και τὰ ἴδια.

Φωνάζ' ἡ κάτω ἡ Βουλὴ, φωνάζει κι' ἡ ἀπάνω, και ὅσοι 'στοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀνήκουν τὴν μερίδα ζητοῦν νὰ διώξουν και καλὰ τὸν δόλιο Καραπάνο, κι' αὐτὸς ἐπιμαρτύρεται Θεὸν τε και πατρίδα.

Τὸ θέαμα εἰς τὰς ἐπτὰ ἀρχίζει τῆς πρωίας και περατοῦται με βοὴν κατὰ τὸ μεσημέρι, ἀλλ' ὅμως παύει κάποτε και πρὶν τῆς μεσημβρίας ἐὰν κανέναν ἐνστασιν προώρου πείνας φέρῃ.

===o===

Ἄγγελίς νεωτάτων
Κρητικῶν Διηγημάτων.

Δαμβέργης ὁ ἀγαπητὸς αὐτὸ τὸ **καλοκαίρι** ὀλίγα διηγήματα εἰς τὸ κοινὸν προσφέρει, πρωτότυπα, εὐχάριστα με τόσην νοστιμάδα, κι' ἐλπίζομεν ν' ἀναγνωσθοῦν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Λοιπὸν 'στὰς ἀγγελίας του γραφήτε ὅσοι ὅσοι... μονάχα μιὰ ψωροδραχμὴ καθένας θὰ πληρώσῃ.

Ἐστὸν Ἄ π ὀ λ λ ω ν α ἐκεῖ
ἔσπερις θεατρικὴ.

Ἀπόψε 'στὸν Ἄ π ὀ λ λ ω ν α, εἰς τὰς ἐννιά τὸ βράδυ, ἀρχίζει και ὁ θίασος ὁ τοῦ Ἀλεξιάδη, θὰ κάμῃ δὲ τὸν προσφιλῆ εἰς ὄλους **ΑΧΘΟΦΟΡΟΝ**... Τιμὴ θεάτρου... μιὰ δραχμὴ με καθίσμα και φόρον.

Ἀρχίζει δὲ τὴν αὔριον Κυριακὴν συνάμα εἰς τὰ Ὀ λ ὕ μ π ι α ἐκεῖ μ' ἕνα σπουδαῖον δράμα κι' ὁ θίασος τῶν ἀδελφῶν κυρίων Ταβουλάρη, και ἀπὸ τώρα καθίσμα καθένας σας ἄς πάρῃ.

===o===

Μερικαὶ συστάσεις
γιὰ διασκεδάσεις.

Ὅποιος θέλει, κύριοί μου, τὴν πρωτεύουσαν ν' ἀφήσῃ, ὅποιος ξέρει μέσ' τῆς ὥρας τῶν κανυμάτων νὰ γλεντᾷ, 'στὸ ἀθάνατο Μαρούσι λίγαις μέραις νὰ καθίσῃ, 'στὸ λαμπρὸν Ξενοδοχεῖον τοῦ **Κ ω σ τ ῆ Χ α ἱ μ α ν τ ᾶ**. Περιποίησις μεγάλη, θαυμαστὴ καθαριότης, νοικοκύρης ὅπως πρέπει και κρασί δετινάς πρώτης μ' ἄλλα λόγια τὰ λεπτά σας δὲν πηγαίνουν 'στὰ χαμένα, και γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε, ἐρωτήσετε κι' ἐμένα.

Μέσ' στὰ δένδρα, 'στὸ ποτάμι, 'στῆς Κολοκυθοῦς τὰ μέρη, ποῦ ἐμπνέονται κι' οἱ πλέον ἀκαλλαισθητοὶ πεζοί, ὅπου ἄσματα βατράχων γλυκὺς ζέφυρος σᾶς φέρει, θὰ εὐρῆτε τὸ μεγάλο τοῦ **Μ α τ ρ ὄ ζ ο ν** μαγαζι. Και ἀμέσως μόλις πάτε σᾶς συστήνω πρῶτα πρῶτα νὰ προστάξετε πλάφι ἀνεκτίμητο με κότα.

'Στὸ Κουρεῖον «**Ἄ ψ ε Σ β ὕ σ ε**» ὁ Πανάγος Μελισιώτης, γραμματόσημα παρέχει και χαρτί τῆς πόστας πρώτης· ἔχει βούλαις, βουλοκέρια και φακέλους, κι' ἐν τῷ ἄμα εἰμπορεῖς κι' ἐπὶ συστάσει ὅπου θεὸς νὰ στείλῃς γράμμα.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει με τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον **Φαρμακεῖον**,

Καφενεὶ τῶν «**Ἐδ Φρονοόντων**» — νόκτα ἕμερα συζητοῦντων, με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶσους, μ' οὐρητήρια, σαντούρια — και μὲν ἄνδρα με γαιδοῦρια.